

CONTACT- EN CULTUURCENTRUM BRUSSEL (CCC), vereniging zonder winstoogmerk in 1966 opgericht op initiatief van een aantal privé-instanties en verenigingen, waaronder de Bond van Grote en van Jonge Gezinnen, de Vereniging voor Internationale Relaties (VIRA), de katholieke Moderne Bibliotheek en de Orde van den Prince en met steun van het ministerie van de Nederlandse cultuur.

Sinds begin jaren 1960 was in verschillende Vlaams-Brusselse milieu's het bewustzijn gegroeid dat er nood was aan een coördinatie en structurering van het Nederlandstalig cultuur- en verenigingsleven in de agglomeratie. Het waren die contacten tussen onder meer Frans van Mechelen, Karel Gryseels, Maurits Naessens, A. van Houtte en Renaat van Elslande die leidden tot een voorbereidende werkgroep en op 9 mei 1966 tot de eigenlijke stichting van het CCC. "Het aanmoedigen, verspreiden en coördineren van de Nederlandse cultuur binnen de 19 gemeenten van de hoofdstad" werd in de statuten als doelstelling van het centrum omschreven. Pas nadat het CCC werd gehuisvest in gebouwen aan het Martelarenplein in 1970 kon met de activiteiten worden gestart. De uitbouw van het Vlaams sociaal-cultureel verenigingsleven in Brussel, als verdedigingsreflex tegen de verfransing, nam vanaf de jaren 1960, maar vooral in de jaren 1970 en 1980 een snelle vaart en de taken van het CCC werden dan ook stelselmatig uitgebreid. Plaatsgebrek vormde mede de aanleiding tot de verhuis van het Centrum naar de Vooruitgangstraat 323, waar sinds 1994 alle diensten van het CCC onderdak vinden.

Behalve ruimte voor het verenigingsleven bouwde het CCC ook een dienstverlening uit via een informatiecentrum met een adressenbestand van de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel, door de verzorging en verzending van drukwerk en publicaties enzovoort. Via de uitgave van een cultuurkalender, tot 1985 *Deze Maand in Brussel*, en vanaf dan *Deze Week in Brussel* wordt een breed publiek op de

hoogte gebracht van het aanbod aan sociaal-cultureel verenigingsleven in de hoofdstad. *Deze Week in Brussel*, die door de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt betoelaagd, verlegt inhoudelijk de klemtoon meer en meer naar het ruimer stedelijk gebeuren, waardoor het stilaan uitgroeit tot een echte stadskrant. Een tweewekelijkse knipselkrant *Dossier-Brussel* bundelt alle artikels die in de Nederlandstalige en Franstalige pers met betrekking tot de hoofdstad verschijnen. Het CCC verzorgde in 1976 en 1979 tevens de publicatie van een *Culturele gids voor Brussel*, waarin namen en adressen van allerlei instellingen en verenigingen werden opgenomen die de Nederlandssprekende Brusselaars van dienst zouden kunnen zijn. Na de installatie van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse agglomeratie (NCC) in 1972 "ter ondersteuning van de Vlaamse gemeenschap in Brussel" moesten de bevoegdheden van NCC en CCC, die gedeeltelijk op hetzelfde terrein actief waren, duidelijk worden afgebakend. Dat gebeurde in een protocolakkoord van 1973. De oprichting van een bibliotheek – een van de objectieven van het CCC – zou door het NCC worden overgenomen en de CCC zou de Dienst voor Cultuurpromotie in opdracht van de NCC organiseren. De subsidiëeringsfunctie zou na een volgende fase in de gewestvorming in 1989 worden overgenomen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De leiding van het CCC was onder meer in handen van Hendrik Fayat, Leo Cappuyns, Gryseels, Clem de Ridder, Yvette Bützler, Willem Verougstraete, Jozef Schepens, Jan Béghin en Jef Verhelst (huidig directeur).

LITERATUUR: H. Fayat, *Mémoires*, III, 1988; – S. Parmentier, *Vereniging en identiteit. De opbouw van een Nederlandstalig sociaal-cultureel netwerk te Brussel (1960-1986)* (Taal en Sociale Integratie, nr. 10, 1988).

ANN MARES